

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoEk/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8510202418
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8510202418.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpená Advocate s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX C. D., v minulosti podnikajúci pod obchodným menom A. B., s miestom podnikania Sládkovičova 482/3, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 43 661 424, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava (nástupca súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD.), o vymoženie 2.547, 30 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Stará Ľubovňa sp.zn. 7Er/413/2010 – 26 zo dňa 05.06.2024, jednohlasne takto

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie.

II. Žiadnemu z účastníkov exekučného konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „exekučný súd“) napadnutým uznesením rozhodol tak, že výrokom I. Exekúciu zastavuje, II. Povinnému náhradu trov konania nepriznáva, III. Priznáva súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Jakubcovi, Exekútorový úrad Bratislava, so sídlom Zámocká 30, 811 01 Bratislava, trovy exekúcie vo výške 33,19 eur a ukladá oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že vzhľadom k tomu, že oprávnený si uplatňoval nárok zo zmenky voči povinnému, ktorý je fyzickou osobou, došlo v zmysle § 243f ods. 3 Exekučného poriadku k odloženiu exekúcie zo zákona počnúc dňom 23.12.2015. Podľa ustanovenia § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku zároveň vznikla oprávnenému povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie o opis rozhodujúcich skutočností týkajúcich sa vlastného vzťahu s povinným, a to aj v prípade, ak ide o oprávneného, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov a to v lehote 30 dní od účinnosti tohto ustanovenia Exekučného poriadku (t.j. od 23.12.2015 do 22.01.2016). V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 752/2016-7 zo dňa 08.11.2016. Oprávnený doručil doplnenie návrhu súdnemu exekútorovi až dňa 03.03.2016. Nakoľko oprávnený návrh v lehote podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku nedoplnil, súd prvej inštancie túto exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku.

3. Uviedol, že o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením. O trovách exekučného konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 256 ods. 1 v spojení § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 197 a § 203 ods. 1 Exekučného poriadku.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. Odmietol posudzovanie povinného ako spotrebiteľa. Povinný zmluvu o úvere uzatvoril ako dlžník pod obchodným menom A. B. ako fyzickou osobou – podnikateľom, pričom pri uzatváraní zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojho podnikania a finančné prostriedky boli poskytnuté na účel podnikania. Na základe uvedeného je možné posudzovať vzťah ako obchodnoprávny a nie ako spotrebiteľský, nakoľko ide o zmluvný záväzok medzi dvomi podnikateľskými subjektmi. Oprávnený v danom prípade pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásení povinného, že ide o úver poskytnutý na výkon podnikania. Povinný toto svoje vyhlásenie potvrdil svojím osobitným podpisom v zmluve o úvere. Oprávnený ďalej poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, pričom povinný nikdy nenamietal nespotebiteľský charakter úverovej zmluvy, nepodal žiaden prostriedok procesnej obrany v konaní pred Rozhodcovským súdom, žalobu o zrušenie Rozhodcovského rozsudku, námietky proti exekúcii a ani návrh na zastavenie či odklad exekúcie. Uviedol, že exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou, ktorá sa prejavuje aj v spôsobe jeho skončenia. Pokiaľ exekučný súd napriek tomu exekučné konanie úplne zastavil, zbavil tým oprávneného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Súdna ochrana sa podľa tohto článku totiž vzťahuje aj na exekučné konanie. Exekučný titul bol vydaný v dôsledku riadne vedeného sporového konania a bol vydaný okrem iného s prihliadnutím na dobré mravy, v dôsledku čoho sa nestotožňuje s odôvodnením uznesenia. Povinný mal možnosť pred uzavretím zmluvy oboznámiť sa so zmluvou a jednotlivými zmluvnými podmienkami, ktoré sú v zmluve uvedené jasne, zrozumiteľne a určito. Dôkazy osvedčujúce uvedené skutočnosti boli od podania návrhu na vykonanie exekúcie súčasťou exekučného spisu a tým pádom aj exekučného spisu súdu, ktorý súdny exekútor požiadal o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Medzitým nedošlo k zmene skutkového stavu, zmene obsahu dôkazov. Navrhol vec zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň oprávnený žiadal úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

6. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

7. Podľa § 243h ods. 1 Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku účinného od 23.12.2015, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

9. Podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

10. Podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie nedoplní v lehote podľa odseku 1, súd exekúciu zastaví.

11. Zákon č. 438/2015 Z.z., ktorým došlo k novelizovaniu Exekučného poriadku, bol schválený dňa 15.12.2015 a vyhlásený dňa 23.12.2015, pričom účinnosť nadobudol dňom vyhlásenia, teda dňa 23.12.2015.

12. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti

podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie. Táto povinnosť sa vzťahuje na každého oprávneného, ktorý si uplatňuje právo z exekučného titulu vydaného na základe zmenky, teda aj na toho, ktorý sa domnieva, že už v návrhu na vykonanie exekúcie uviedol všetky skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Preto aj v predmetnom exekučnom konaní bol oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie do 30 dní počítaných od 23.12.2015, teda najneskôr do 22.01.2016.

13. Zo spisu vyplýva, že oprávnený si zákonom stanovenú povinnosť nespĺnil a návrh na vykonanie exekúcie v stanovenej lehote (do 22.01.2016) v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 nedoplnil. Relevantné doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa 243f ods. 1 Exekučného poriadku bolo doručené zo strany oprávneného a predložené exekučnému súdu dňa 04.02.2016.

14. Pokiaľ oprávnený namietal, že povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku mu nevznikla, pretože v danom prípade sa nejedná medzi účastníkmi o spotrebiteľský vzťah, odvolací súd k námietke oprávneného uvádza, že napriek tomu, že zmluva o úvere zo dňa 28.04.2011 bola uzavretá v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka je nutné predmetnú zmluvu považovať za zmluvu spotrebiteľskú a právny vzťah medzi oprávneným a povinným za spotrebiteľský.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. V predmetnej zmluve o úvere zo dňa 23.12.2008 je okrem údajov potrebných na identifikáciu dlžníka (meno a priezvisko, bydlisko, dátum narodenia, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu), uvedené aj jeho obchodné meno a IČO. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by povinný pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. V zmluve o úvere je označený aj ako fyzická osoba (menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom) aj ako fyzická osoba - podnikateľ (uvedené IČO).

17. V prípade pochybností, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ). Existujúce pochybnosti je potrebné odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne - spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti. Bezpečným preukázaním nemôže byť len označenie dlžníka jeho identifikačným číslom, pričom absentuje odpoveď na otázku, aký konkrétny súvis s (údajnou) podnikateľskou činnosťou dlžníka vôbec uzavretie príslušnej zmluvy má. S poukazom na interpretačné ustanovenie § 54 Občianskeho zákonníka je namieste pri pochybnostiach o obsahu zmluvy výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, t. j., že dôkazné bremeno na preukázanie toho, že úver bol poskytnutý na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, je na žalobcovi (ako veriteľovi).

18. Odvolací súd konštatuje, že nie je možné ani konštatovať, že by rozhodovacím procesom súdu prvej inštancie došlo k odňatiu možnosti oprávneného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b/ CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva. V tomto prípade bol postup exekučného súdu v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami Exekučného poriadku, keď oprávnený si nespĺnil svoju povinnosť doplniť návrh na vykonanie exekúcie v zmysle § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017.

19. Na základe uvedeného odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie rozhodol správne, ak exekúciu zastavil podľa § 243f ods. 5 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, t.j. pre nedoplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote.

20. Ďalšie odvolacie argumenty oprávneného odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd

nemusi dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

21. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a ods. 2 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní úspešnému povinnému a súdnemu exekútorovi žiadne trovy v tomto štádiu konania nevznikli a neúspešný oprávnený nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonomiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).